

HUR KUNDE VI KLARA OSS?

Vi som föddes utan mödragymnastik, mödravårdscentral och moderskapspenning?

Hur kunde vi, som växte upp utan barnbidrag, dagis och lekis, utan cellstoff, plåster och tape, hur kunde vi lära oss krypa och gå, och gå så långt - och så länge?

Hur kunde vi klara oss, vi som lekte med kottar, pinnar och stenar, utan att veta något om lekmiljöråd, terapi eller barns miljöbehov?

Hur kunde det bli något av oss, vi som gick i lappade byxor och spikslagna skor till skolan och fick sitta på obekväma bänkar i enkla och slitna skolsalar?

Hur kunde vi som skrev på en griffeltavla under våra första lektioner, och lärde plus och minus på kulramen, hur kunde bokstäver och siffror trots detta fastna i våra huvuden?

Hur kunde vi som senare läste läxorna i fotogenlampans svaga ljus i ärvda böcker, eller köpta begagnade någonsin få något grepp om verkligheten?

Hur kunde vi som inte fick fri skolfrukost, fri skolskjuts, inte hade skolmognadsprov och studiebidrag, och inte ens fick lära oss det där viktiga om blommor och bin, hur i alla sina dar kunde vi leva vidare?

Vi som inte hade en aning om kuratorer, konsulenter, ungdomsgårdar, sociala nämnder och inte hade några fritidsproblem! Hur kunde vi överleva och klara oss ändå in i välfärden, och hur var det möjligt att vi, trots allt, ändå ofta kunde ha så roligt?

ÄR DET INTE RENT OTROLIGT?

